

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Mgr. Bc. D. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2025, č. j. S-JMK 175239/2025/OD/Ša, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 7. 2025, č. j. 22 A 3/2025-24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl uznán vinným z přestupku, který spáchal nezastavením vozidla na červený signál „stůj“ [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)]. Odvolání žalovaný zamítl. Napadeným rozsudkem vyhověl krajský soud žalobě žalobce, zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že správní orgány měly provést výslech navržených svědků. Naopak jako nedůvodnou posoudil námitku prekluze. Druhým výrokem nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení, třetím rozhodl, že žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Proti I. a III. výroku rozsudku krajského soudu podal stěžovatel blanketní kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a rozhodnutí žalovaného.

[3] Kasační stížnost je nepřipustná.

[4] Kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), nepřipustná (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 - 41, č. 3321/2016 Sb. NSS, bod 60).

[5] Rozšířený senát tento závěr dále rozvinul tak, že pro posouzení oprávněnosti stěžovatele podat kasační stížnost není podstatné, jakého výsledku řízení před krajským soudem se dovolává (pokud vůbec), ale jaký výsledek je pro něj objektivně nejpriznivější (usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 9 Afs 271/2018 - 52, č. 4024/2020 Sb. NSS, bod 44).

[6] V nynější věci není pochyb o tom, že stěžovatel byl v plném rozsahu procesně úspěšný, neboť krajský soud žalobě vyhověl, celé rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatel tak pro sebe dosáhl objektivně nejpriznivějšího možného výsledku soudního přezkumu, ačkoliv krajský soud nevyhověl všem uplatněným námitkám. K nemožnosti v takové situaci podat kasační stížnost, a související nutnosti vyčkat na nové rozhodnutí správního orgánu a případné rozhodnutí krajského soudu, rozšířený senát v usnesení č. j. 5 Afs 91/2012 - 41 uvedl, že: *„Lze sice uznat, že převážně zastávaný a rozšířeným senátem potvrzený názor tzv. nutí žalobce, aby si ‚obešel celé kolečko‘ znovu a čekal, až rozhodne správní orgán. Poté žalobce půjde opět ke krajskému soudu (s vědomím, že soudní řízení pravděpodobně absolvuje bez naděje na úspěch toliko z důvodu, že chce později podat kasační stížnost) a teprve následně se dočká verdiktu Nejvyššího správního soudu, ačkoliv určitá základní právní otázka, např. prekluze práva, správná právní kvalifikace deliktu nebo viny mohla být postavena najisto ještě dříve, než bude o věci znovu rozhodovat správní orgán. Na druhou stranu nelze vycházet z toho, že každá kauza musí být alespoň jednou rozhodnuta nejvyšším soudem v dané justiční soustavě, ani z apriorní nedůvěry v krajské soudy, jejichž právní názor musí pokaždé aprobovat Nejvyšší správní soud pro to, aby na něj bylo možno nahlížet jako na „správný“. Takový náhled by byl v rozporu již se samotnou povahou kasační stížnosti, která je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Ostatně v mnoha věcech postačí účastníkům, že ve výsledku před správním orgánem uspějí, tedy rozhodnutí správního orgánu bude zrušeno, byť neuspějí ze všech důvodů, které původně v žalobě vytýkali“* (body 52 a 53 usnesení, zvýraznění nyní doplněno NSS).

[7] Jinými slovy platí, že ačkoliv *„se žalobce může ocitnout v situaci, ve které může mít legitimní důvod pokusit se dobrat se přezkumu rozhodnutí krajského soudu, byť u něj procesně uspěl – zejm. v situaci, kdy krajský soud některým jeho námitkám nevyhověl, ani v takové situaci není podaná kasační stížnost přípustná, neexistuje-li pro něj procesně příznivější výsledek řízení“* (usnesení NSS ze dne 1. 7. 2022, č. j. 5 As 164/2022 - 22, bod 13, jehož závěry shledal Ústavní soud v souladu s právem na přístup k soudu a na soudní ochranu – viz usnesení ze dne 30. 8. 2022, sp. zn. III. ÚS 1958/22, bod 8).

[8] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.). Vzhledem k závěru o nepřípustnosti kasační stížnosti nevyzýval Nejvyšší správní soud stěžovatele k doplnění důvodů kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2025

pokračování

Ivo Pospíšil
předseda senátu